

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Jeg er glad over, at den højtærede Finansminister nu saa stærkt understreger, at intet principielt er afgjort med denne Lov. Jeg maa maaske blot sige, at den højtærede Ministers Argumentation angaaende Betimeligheden af at beskatte Goodwill var af en saadan Karakter, han gik saa stærkt ind derfor, at det tydede paa, at det i hvert Fald er hans Hensigt eventuelt at gennemføre Beskatning af den Art for Fremtiden.

Det var ogsaa rart at høre, at Ministeren erkender, at det er et Spørgsmaal, der kan diskuteres, for det er det i høj Grad. Jeg kan blot nævne saadan en Ting, som Ministeren var inde paa i sine allersidste Bemærkninger, nemlig Apotekerbevillinger. Ministerens Mening var den, at der kunde være Tale om at beskatte Forskellen mellem, hvad Apotekeren har givet, og hvad han faar for Privilegiet. Men hvis han nu har købt Privilegiet for 30 Aar siden og sælger det i Dag, kan det godt være, at han faar dobbelt saa meget for det i Kroner i Dag, som han dengang har givet, men jeg tvivler paa, at de Kroner, han i Dag faar, er lige saa meget værd som dem, han gav for det i sin Tid. Derfor kan der ogsaa diskuteres ud fra dette Synspunkt.

Og hvis nu Retten tilkender — hvad den gør omtrent daglig — paa Grund af, at en Ejendom skal nedrives el. lign., en Mand, der derved mister sin Forretning, en Erstatning — det kan være en Skotøjshandler, eller hvem det nu er — af en saadan Størrelse, at den, for saa vidt Størrelsen angaar, kommer ind under Beskatning, skal den saa gøres til Genstand for Indkomstbeskatning? Det er ganske tydeligt, at det er et Formuegode. Retten siger, at Manden skal have denne Erstatning, for at han eventuelt et andet Sted kan faa en Forretning, hvorved han kan tjene sit Brød igen. Her ligger altsaa ogsaa et Spørgsmaal, og jeg tror derfor, det havde været heldigt, at man helt havde ladet være med at komme ind paa dette Spørgsmaal. Men det har Ministeren altsaa ikke villet, og Forholdet ligger jo saadan, at vi ikke har kunnet hindre det.

Hassing-Jørgensen: Jeg beklager, at jeg ikke fik omtalt to af Ændringsforslagene, nemlig Ændringsforslag Nr. 4 og Ændringsforslag Nr. 5, skønt det var min udtrykke-

lige Hensigt meget indtrængende at anbefale disse Forslag til Vedtagelse.

Jeg vil gerne rette et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Kristen Amby. Det ærede Medlem kan ikke være i Tvivl om, at de Betæneligheder, han her har givet Udtryk for, i meget høj Grad har været fremdraget i Udvalget, maaske bør man sige fra alle Sider. Det er ikke Indvendinger, som uden videre kan fejtes til Side, men det er de heller ikke blevet. Jeg tager ikke fejl, naar jeg siger, at af hvert af de Møder, Udvalget har holdt, gik mindst en Time med at drøfte § 6 i alle Retninger. Ogsaa for mig har Hensynet til Detailhandleren, som skulde afstaa sin Butik og derfor fik en Erstatning, og Lægen, som solgte sin Praksis, haft betydelig Indflydelse paa mine Overvejelser, men de Betæneligheder, det ærede Medlem fremsatte, er saa langt fra fejlet til Side, som der netop i Ændringsforslagene er givet meget tydeligt Udtryk for, at de har været under Overvejelse, og at man har villet sikre sig, at der ikke skete noget slemt med disse Bestemmelser.

For det første rammer nu Bestemmelserne i § 6 slet ikke stedfundne Overdragelser. Hvad der er passeret indtil Lovforslagets Fremsættelse, rammes ikke af dette. Dernæst vil det ærede Medlem være klar over, at Goodwill ikke beskattes for de første 5 000 Kr.s Vedkommende. Det samme gælder ogsaa tidsbegrænsede Rettigheder, og endelig svares der, hvis det drejer sig om større Summer, kun Skat af det halve. Med disse modificerede Bestemmelser tror jeg ærlig talt, at det ærede Medlems Indvendinger ikke har ret megen Vægt mere med Hensyn til de Tilfælde, som det ærede Medlem nævnte: Detailhandleren, der flytter, og Lægen, der afstaa sin Praksis.

Dernæst vil jeg gøre opmærksom paa den fjerde Bestemmelse, som er sikret gennem Ændringsforslaget, dette, at der nu sikres en Ret til Afskrivning over Driftsregnskabet af den Erstatning, Goodwill, Manden har betalt, saaledes at hvis en Læge for 30 Aar siden har betalt for en Praksis og nu, han er blevet gammel, sælger den, saa kan han trække den Erstatning, som han for 30 Aar siden har betalt, fra den Afstaaelsessum, han nu faar, og bliver kun skattepligtig for det halve af denne Sum.

Endelig maa jeg ganske slutte mig til den højtærede Finansministers Argumentation: at dette er jo kun en midlertidig Lov, der alene tager Sigte paa at ramme Ind-